

ประชาชาติเดียวกัน คือวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของเรา

﴿المسلمون أمة واحدة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

ดร.อิสมาอีล ลุตฟี จะปะกียา

แปลโดย : อุษมาน อิดริส

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

2010 - 1432

islamhouse.com

﴿المسلمون أمة واحدة﴾

« باللغة التايلاندية »

الدكتور إسماعيل لظفي جافاكيا

ترجمة: عثمان إدريس

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: جامعة جالا الإسلامية

2010 - 1432

islamhouse.com

ประชาชาติเดียวกัน คือวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของเรา

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْمُرْسَلِينَ، وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

สิ่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคมปัจจุบันโดยรวมหรือแม้กระทั่งในแถวผู้ที่ทำงานเพื่ออิสลามคือ ความเข้าใจและจิตสำนึกด้านความเป็นประชาชาติเดียวกันอันเป็นวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชาติอิสลามที่แท้จริงเกือบจะถูกกลบเลือนจากมโนคติของพวกเขา ก่อให้เกิดสังคมที่อุดมด้วยความขัดแย้ง แตกแยก แบ่งขั้วเลื้อกข้างและในบางครั้งนำไปสู่ความโกลาหลวุ่นวายที่ไม่รู้จักจบสิ้น กระผมรู้สึกมีส่วนรับผิดชอบเป็นอย่างยิ่งที่จะให้คำชี้แจงเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของความเป็นประชาชาติเดียวกันแก่สังคมมุสลิม เพื่อทุกคนจะได้ประจักษ์ถึงความหมายของมันที่แท้จริง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิตบนโลกนี้สู่โลกอาคิเราะฮ์อันนิจรันตร์ ผ่านบทความที่จะกล่าวถึงนี้ อินชาอัลลอฮ์

1. ความเป็นมาของประชาชาติเดียวกัน

มนุษย์ในยุคแรกมีความเป็นหนึ่งที่อยู่ในการอบแห่งความเป็นประชาชาติเดียวกัน (อุมมะฮฺ วาหิดะฮฺ) และตั้งอยู่บนเอกภาพแห่งความดีงามของอิสลาม ต่อมาได้เกิดความขัดแย้งและแตกแยกต่อการดะวะฮฺของบรรดานบีและเราะสูล เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบขัดแย้ง และแตกแยก เว้นแต่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทานความเมตตาแก่พวกเขาให้เป็นประชาชาติเดียวกันเท่านั้น กล่าวได้ว่า “อุมมะฮฺตัน วาหิดะฮฺ” หรือประชาชาติเดียวกันในหมู่ชาวมุสลิมที่ภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมและยำเกรงต่อพระองค์นั้น ถือเป็นอัตลักษณ์สำคัญของสังคมมนุษย์ในยุคแรกเลยทีเดียวน

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أَوْتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا
اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٣﴾

ความว่า “มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน (หลังจากเกิดความขัดแย้งขึ้น) อัลลอฮ์จึงได้ส่งบรรดานบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ประทานคัมภีร์ที่เปี่ยมด้วยสัจธรรมมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อตัดสินระหว่าง

มนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มีผู้ใดขัดแย้ง (เกี่ยวกับสัจธรรมของ) คัมภีร์เล่มนั้น นอกจากบรรดาผู้ที่รับคัมภีร์นั้น หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้ปรากฏแก่พวกเขา อันเนื่องมาจากความอิจฉาริษยาในระหว่างพวกเขา แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงชี้นำบรรดาผู้ศรัทธาผู้ซื่อสัตย์จริงเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันด้วยอนุมัติของพระองค์ และอัลลอฮ์จะทรงชี้นำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรงเสมอ” (อัลบะเกาะเราะฮะฮ์ 2:213)

﴿ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَفَوْا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١﴾

ความว่า “และมนุษย์นั้นมิใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากมิใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาแล้วแน่นอนก็คงถูกตัดสินระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน” (ยูनुส 10:19)

2. ความขัดแย้งและความเป็นเอกภาพของประชาชาติ

โดยธรรมชาติแล้ว อัลลอฮ์ได้กำหนดกฎเกณฑ์อันดั้งเดิมประการหนึ่งสำหรับมนุษย์ นั่นคือ มีนิสัยชอบความขัดแย้ง ยกเว้นผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ

رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ﴿١١٩﴾

ความว่า “และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้ปวงมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน (แต่พระองค์มิได้ทรงประสงค์เช่นนั้น ด้วยเหตุนี้) พวกเขาจะยังคงแตกแยกต่อไป เว้นแต่ผู้ที่พระผู้อภิบาลของเจ้ามีเมตตา (ให้เขาเข้ารับอิสลาม และยึดปฏิบัติกับคำสอนของท่านนบีมุหัมมัด) และด้วยการดังกล่าว พระองค์จึงทรงบังเกิดพวกเขา” (ฮูด: 118-119)

บทเรียนและสารัตถะจากอายะฮ์

- อัลลอฮ์ไม่ประสงค์ให้มวลมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดความขัดแย้งขึ้นในหมู่พวกเขา อันเป็นปฐมเหตุให้กำเนิดศาสนาต่างๆที่มากมาย
- ความเมตตาของอัลลอฮ์เป็นเงื่อนไขหลักสู่การเป็นเอกภาพของประชาชาติ –บนเส้นทางที่พระองค์ทรงพอพระทัย- ท่ามกลางความขัดแย้งของมนุษย์

● ธรรมชาติแห่งการบังเกิดของมนุษย์ที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้คือ “ความเมตตาของอัลลอฮ์จะนำมาซึ่งความเป็นเอกภาพของประชาชาติ ท่ามกลางความวุ่นวายของมนุษย์ที่มีความขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา”

● ความเมตตาของอัลลอฮ์คือ (คำสอนของ) อิสลามตามแบบอย่างที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ × ได้ปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่างไว้

● รากฐานของอิสลามคือ คำปฏิญาณตน “อัสฮะดุอัลลาอิลาฮะอิลลัลลอฮุ วะอัสฮะดุอันนะมุหัมมัดัน เราะะสูลุลลอฮุ”

อัลลอฮ์:

﴿أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ - الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾

“ผู้ทรงเมตตาและปรานียิ่ง - ทรงมีเมตตาเหนือบรรดาผู้มีเมตตาทั้งหลาย”

กิตาบลลอฮ์:

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

“และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา” (อัลอิสรอ์ 17:82)

เราะสูลุลลอฮ์:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

“และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย” (อัลอันบิยาฮ์ 21:107)

﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

“เป็นผู้ที่ห่วงใยและเมตตา ต่อบรรดาผู้ศรัทธา” (อัลเตาบะฮ์ 9:128)

● นี่คือรากฐานของความเมตตาแห่งอิสลาม อันเป็นสาเหตุสู่ความเป็นเอกภาพของประชาชาติ

﴿إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ﴾

ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่ได้รับการเมตตาจากอัลลอฮ์ พวกเขาคือผู้ธรรมดาที่มีความขัดแย้งในชีวิตอยู่ตลอดเวลา

﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾

● นี่คือส่วนหนึ่งของนัยดูอาที่อัลกุรอานได้สอนให้มุสลิมอ่านว่า

﴿فَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ - 1

ความว่า “เราทั้งสอง (อาดัมและเฮวาว์) วิงวอนว่า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราได้อธรรมต่อตัวเราแล้ว และถ้าพระองค์ไม่ทรงประทานอภัย และเมตตาแก่เรา แน่แน่นอนว่าเราต้องตกอยู่ในกลุ่มของบรรดาผู้ที่หายนะ” (อัลอะอฺรอฟ 7:23)

﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ - 2

ความว่า “และจงวิงวอนเถิด (โอ้ผู้ห่มมัดว่า) โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดประทานอภัยและเมตตา และพระองค์ทรงเป็นผู้เมตตาที่ดีเยี่ยม” (อัลมุอฺมินูน 23:118)

อิบนุกะษีรกล่าวว่ “นี่คือคำสอนของอัลลอฮ์ที่ทรงกำชับให้มุสลิมวิงวอนขอต่อพระองค์ (อัลซุฮฺรอฟ) หมายถึง การลบล้างบาปและปกปิดความผิดพลาดของมนุษย์ (อิรเราะหฺมะฮฺ) หมายถึง ความถูกต้องและได้รับการเห็นชอบในคำพูดและการกระทำ

3. ประชาชาติเดียวกันในมิติของธรรมชาติแห่งการสร้าง

โปรดสดับฟังคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ

وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

ความว่า “และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่ทว่า (พระองค์ไม่ทรงประสงค์เช่นนั้น) พระองค์จะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ (ตามกฎเกณฑ์ที่พระองค์ได้กำหนดไว้) ส่วนบรรดาผู้อธรรม (ซึ่งไม่ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์) จะไม่มีผู้ใดให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขาได้” (อัลซุฮฺรอ 42:8)

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْتَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

ความว่า “และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์จะทรงบันดาลให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะทรงทำให้หลงทางแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์ และจะทรงชี้ทางนำแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และ

(ในวันอาคิเราะฮฺ) พวกเจ้าจะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้อย่าง
แน่นอน” (อันนะหฺลุ 16:93)

3 - ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخَلِّفُونَ﴾

ความว่า “และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์แน่นอนว่าพระองค์จะทรงบันดาลให้
พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่ทว่า (พระองค์ไม่ทรงประสงค์เช่นนั้น)
เพื่อที่จะพระองค์จะได้ทดสอบพวกเจ้าในการตอบรับคัมภีร์ที่พระองค์ได้
ประทานแก่พวกเจ้า (โดยเฉพาะคัมภีร์อัลกุรอาน) ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันทำ
ความดีต่างๆเกิด (หมายถึงการภักดีต่อพระองค์ด้วยการปฏิบัติตามชะรีอะฮฺ
ของพระองค์) ยังอัลลอฮฺเท่านั้นคือสถานที่ที่พวกเจ้าทั้งหมดจะต้องคืนกลับ
(ในวันกียามะฮฺ) แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบ (ว่าสิ่งใดที่เป็นสัจ
ธรรมและสิ่งใดที่เป็นสิ่งจอมปลอม) เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกัน” (อัล
มาอิดะฮฺ 5:48)

4 - ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾

ความว่า “และหากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์แน่นอน (พระองค์จะทรง
บันดาลให้) มนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินนี้ศรัทธา (ต่อพระองค์ ดังนั้น
เจ้าจงอย่าเสียใจต่อการตั้งของบรรดาผู้ปฏิเสธ หากพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่
ทรงประสงค์ให้พวกเขาศรัทธา) หรือเจ้า (คิดว่า) จะสามารถบังคับผู้คนจนพวก
เขากลายเป็นผู้ศรัทธาได้กระนั้นหรือ?” (ยูनुส 10:99)

บทเรียนและสารัตถะจากอายะฮฺ

ส่วนหนึ่งของใจความสำคัญหรือสารัตถะที่ได้รับจากอายะฮฺข้างต้น คือ

1. ในการสร้างของอัลลอฮฺ พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะบันดาลให้มนุษย์เป็นเพียง
ประชาชาติเดียว
2. เจตนารมณ์ของอัลลอฮฺข้างต้นมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบบ่าวของพระองค์เกี่ยวกับ
คัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา ดังนั้นทุกคนจึงต้องแข่งขันกันทำความดี (ตามคำสอนที่
บันทึกไว้ในอัลกุรอาน)

3. อัลลอฮ์เท่านั้นที่สามารถชี้แนะผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ความเมตตาของพระองค์ โดยผ่านอิดาเยฮ์ของพระองค์ ซึ่งจะนำพาเขาสู่เส้นทางแห่งความเป็นเอกภาพของประชาชาติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ประชาชาติอิสลามที่แท้จริงคือประชาชาติที่ก่อตัวเป็นเอกภาพบนพื้นฐานแห่งชะรีอะฮ์ของอัลลอฮ์และสุนนะฮ์ของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮ์อะลยฮิวะสัลลัม

4. ไม่มีแหล่งพึ่งพิงสำหรับบรรดาผู้อธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถเป็นประชาชาติเดียวกันได้

5. ผู้ที่อธรรมย่อมต้องถูกสอบสวนจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติอธรรมไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาผู้อธรรมที่ไม่เพียงสกัดกั้นตัวเขาเองสู่เส้นทางความเมตตาของอัลลอฮ์ และความเป็นประชาชาติเดียวกันเท่านั้น แต่พวกเขา ยังได้ปิดกั้นเส้นทางของผู้อื่นไม่ให้ความดีงามนี้ด้วย ซึ่งผลที่ตามมาคือ เกิดความขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา แยกแยะเป็นพรรคเป็นพวก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย แยกแยะ และอุดมด้วยความวุ่นวาย ทั้งบนโลกนี้และในวันอาคิเราะฮ์

4. ประชาชาติเดียวกันในมิติของงานตะอฺวะฮ์/ชะรีอะฮ์ของอัลลอฮ์

ประชาชาติอิสลามทุกคนล้วนเป็นประชาชาติเดียวกันที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการอิบาดะฮ์ด้วยความยำเกรงยิ่งต่ออัลลอฮ์

โปรดสดับฟังคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿ ۱۲ ۝ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ ۱ - 1

﴿ ۱۳ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا زَجَعُونَ ۝ ۱ - 2

ความว่า “แท้จริง ศาสนาแห่งเอกภาพ (อิสลาม) นี้คือศาสนาของพวกเขาเจ้า (อินนบีทั้งหลาย) ซึ่งเป็นศาสนาเดียวกัน (นั่นคือศาสนาที่เชษฐชนทุกคนสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว และไม่มี การตั้งภาคีใดๆเสมอพระองค์) และข้านี้แหละคือพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้า (แต่เพียงผู้เดียว) ดังนั้นพวกเขาเจ้าจงเคารพภักดีข้าเถิด (แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงขัดแย้งกัน) และระหว่างพวกเขาได้เกิดความแตกแยกในเรื่องศาสนาของพวกเขา (พึงทราบเถิดว่า) พวกเขาทั้งหมดล้วนต้องกลับคืนสู่เรา (เพื่อรับการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้)” (อัลอันบิยาฮ์ 21:92-93)

﴿ ۵ ۝ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝ ۵ - 2

﴿ ۶ ۝ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ ۶ - 2

ความว่า “และแท้จริงศาสนาแห่งเอกภาพ (เชษฐชนโดยบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์) นี้คือศาสนาของพวกเขาเจ้าทั้งหลาย ซึ่งเป็นศาสนาเดียวกัน และข้านี้แหละคือพระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้า ฉะนั้นพวกเขาเจ้าจงยำเกรงต่อข้า ต่อมา

(บรรดาผู้ติดตามศาสนทูตเหล่านั้น) ระหว่างพวกเขาได้เกิดความแตกแยกในเรื่องศาสนาของพวกเขาออกเป็นกลุ่มต่างๆ แต่ละกลุ่มต่างภาคภูมิใจกับสิ่งที่ตนเองยึดถือ” (อัลมูมีนูน 23:52-53)

3. ธรรมนูญแห่งมะดีนะฮ์ (สนธิสัญญาระหว่างรัฐอิสลามกับชาวยิวที่อาศัยอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์)

“ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปรานี ยิ่ง นี่คือนหนังสือ (สนธิสัญญา) จากมุฮัมมัดบนปีอุมมัย (ที่สร้างขึ้น) ระหว่างชาวมุสลิมและมูอมีนจากเผ่ากุเรช กับชาวยัษริบ (มะดีนะฮ์) และผู้ที่ตามและร่วมต่อสู้กับพวกเขา รวมเข้ากับพวกเขาด้วย พวกเขาทั้งหมดเป็นประชาชาติเดียวกัน...” (อัลลีเราะฮ์ อันนะบะวียะฮ์ ของอิบนุกะษีร 2/320)

สาระสำคัญของอายุและธรรมนูญแห่งมะดีนะฮ์

ส่วนหนึ่งของใจความสำคัญหรือสาระที่ได้รับจากอายุและธรรมนูญแห่งมะดีนะฮ์ คือ

1. แก่นแท้ของ “ประชาชาติเดียวกัน” คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระผู้อภิบาลด้วยความยำเกรงยิ่ง

«فَاعْبُدُونِ + فَأَتَقُونَ»

2. วิธีการดำเนินชีวิตที่อาศัยพื้นฐานทั้งสองประการนี้ (อิบาดะฮ์และตักวา) เป็นแกนหลักสู่ความปรองดองและการเป็นประชาชาติเดียวกัน

«أُمَّةٍ وَاحِدَةٍ»

3. ชาวมุสลิมทั้งหลาย ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มมุฮาญีรีน หรืออันศอร ตลอดจนบรรดาผู้ที่ตามพวกเขา และร่วมต่อสู้กับพวกเขาจากกลุ่มผู้ที่มาหลังจากพวกเขา พวกเขาคือประชาชาติเดียวกัน

«أُمَّةٍ وَاحِدَةٍ»

4. นอกเหนือจากกลุ่มประชาชาติเดียวกัน พวกเขาทั้งหลายคือกลุ่มต่างๆที่ใช้ชีวิตบนโลกนี้ด้วยความลำพองตนและภาคภูมิใจกับสิ่งต่างๆที่ตนครอบครองอยู่ แต่ทั้งหมดนั้นล้วนต้องกลับคืนสู่อัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว

5. ประชาชาติเดียวกันคือประชาชาติที่ดีเลิศที่สุด

อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

«كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ»

ความว่า “พวกเจ้านั้น เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกอุบัติขึ้นสำหรับ (ผลประโยชน์ของ) มนุษย์ชาติ (หน้าที่คือ) พวกเจ้าต้องสั่งใช้ (ผู้คน) ให้ปฏิบัติกรรมดี และห้ามปราม (พวกเขา) มิให้ปฏิบัติกรรมชั่ว และพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์” (อาลี อิมรอน 3:110)

ประชาชาติที่ดีเลิศ (**حَيْرَ أُمَّةٍ**) คือประชาชาติที่เที่ยงธรรม (**أُمَّةً وَسَطًا**) อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ﴾

ความว่า “และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้า (ประชาชาติอิสลาม) เป็นประชาชาติที่เป็นกลาง (เที่ยงธรรมและถูกคัดเลือก) เพื่อให้พวกเจ้าเป็นสักขีพยานต่อ (การกระทำของ) มนุษย์ทั้งหลาย และให้เราะสูลเป็นสักขีพยานต่อ (การกระทำของ) พวกเจ้า” (อัลบะเกาะเราะฮ์ 2:143)

อัลลอฮ์ได้เลือกสรรประชาชาติอิสลามให้เป็นประชาชาติที่เที่ยงธรรมและเป็นกลาง (**أُمَّةً**

وَسَطًا) ที่มีคุณภาพสูงส่งและยืนหยัดบนแนวทางที่เที่ยงแท้ บนพื้นฐานนี้ พวกเขาจึงเป็นประชาชาติที่ดีเลิศที่แบกรับอะมานะฮ์ (หน้าที่) นำมนุษยชาติออกจากความมืดมนของญะฮิลียะฮ์ สู่แสงสว่างแห่งสัจธรรมอัลอิสลาม และดำรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของพวกเขา พร้อมกับเป็นสักขีพยานต่อสถานะของพวกเขา โดยผ่านการเป็นสักขีพยานของท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ไม่ว่าบนโลกนี้หรือในวันอาคิเราะฮ์

6. ความขัดแย้งที่ถูกตำหนิ

อิสลามได้กำชับให้ประชาชาติที่นับถือศาสนาอิสลามให้เป็นประชาชาติเดียวกัน และห้ามไม่ให้แตกแยกกัน โดยทั่วไปแล้ว ความแตกแยกจะเกิดขึ้นจากผลพวงของความเห็นที่ไม่ตรงกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกๆความแตกต่างหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันจะก่อให้เกิดความแตกแยก เพราะความแตกต่างด้านความคิดเห็นที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากผลพวงของความแตกแยกคือสุนนะตุลลอฮ์ หรือธรรมชาติแห่งการสร้างของอัลลอฮ์ที่จะปรากฏให้เห็นอยู่ตลอดเวลา และมันไม่ได้เป็นสิ่งที่ถูกตำหนิทั้งหมดเสียทีเดียว

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าเป็นแฉกเช่นบรรดา (ชาวยิวและคริสต์) ที่ได้แตกแยกและขัดแย้งกัน (ในเรื่องศาสนาของพวกเขา) หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้ง (จากอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์) ได้ปรากฏแก่พวก

เขา และพวกเขาเหล่านั้นแหละสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง”

(อาลิอิมรอน 3:105)

- นี่คือธาตุแท้ของชาวยิวและคริสต์ที่มักจะขัดแย้งและแตกแยกออกเป็นกลุ่มต่างๆ ในขณะที่คัมภีร์ของพวกเขา มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น (อัลวาหิดีย์)

﴿ أَنْ أَيْمُوا الدِّينَ وَلَا نَتَفَرَّقُوا فِيهِ ﴾ - 2

ความว่า “พวกเจ้าจงอ้างศาสนา (อิสลาม) ไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกัน

ในเรื่องศาสนา” (อัลซุรอ 42:13)

กล่าวได้ว่า คำสั่งของอัลลอฮ์ที่มีต่อบรรดาเราะสุลของพระองค์ ตลอดจนประชาชาติอิสลามทุกคน คือการยึดมั่นเป็นน้ำหนึ่งเดียวในการอ้างศาสนา (إقامة الدين) เพราะมันเป็นหน้าที่หลักของบรรดาเราะสุลและบรรดาผู้ตอบรับคำเชิญชวนของพวกเขาในทุกเวลาและทุกสถานที่ และปัญหาหรืออุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ในการอิกอมะตุ้ดดิน (อ้างศาสนา) คือความแตกแยกที่ต้องห้าม

﴿ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ﴾

﴿ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ ﴾ - 3

ความว่า “และ (ประชาชาติของบรรดาเราะสุลเหล่านั้น) พวกเขามีได้แตกแยกกัน (ในด้านการดำเนินชีวิตตามคำสอนของศาสนา) เว้นแต่หลังจากคำสอนต่างๆที่ชี้แจงถึงข้อเท็จจริงได้ถึงพวกเขา ทั้งนี้เพราะเกิดความริษยาในหมู่พวกเขา” (อัลซุรอ 42:14)

ความอิจฉาริษยาที่เกิดขึ้นในหมู่ของผู้นำหรือกลุ่มเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความแตกแยก « بَغِيًا بَيْنَهُمْ » ท่ามกลางคำชี้แจงหรือคำสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ชุบหาน์ลลอฮ์! และการอิจฉาริษยามีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับผลประโยชน์ทางโลกที่มีขอบและนำดำเนิน

9. วิธีที่จะได้มาซึ่งความเป็นประชาชาติเดียวกัน

1. ยึดมั่นในศาสนาของอัลลอฮ์

﴿ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴾

ความว่า “และพวกเจ้าทั้งหลายจงยึดมั่นกับสายเชือกของอัลลอฮฺ(ศาสนาอิสลาม) และจงอย่าแตกแยกกัน (ในเรื่องศาสนา)” (อาลิอิมรอน 3:103)

ในความหมายที่ว่า แนวทางและวิธีการสร้างเอกภาพมีเพียงการ “ยึดมั่น” กับสายเชือก (ศาสนาอิสลาม) ของอัลลอฮฺเท่านั้น ส่วนสายเชือกอื่นๆไม่สามารถนำไปสู่เอกภาพที่แท้จริงของประชาชาติได้ แต่ทว่า บ่อยครั้งที่สายเชือกอื่นนำไปสู่ความแตกแยก

2. ตั้งมั่นอยู่บนแนวทางหนึ่งเดียวและเที่ยงแท้ของอัลลอฮฺ

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِيكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงอย่าดำเนินตามเส้นทางอื่นๆ (จากเส้นทางของอัลลอฮฺ) เพราะจะทำให้พวกเจ้าแยกออกจากเส้นทาง (ที่เที่ยงตรง) ของพระองค์” (อัลอันอาม 6:153)

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾

ความว่า “พวกเขาคือบรรดาผู้ขัดขวาง (มนุษย์ให้หันเหออก) จากเส้นทาง (ที่เที่ยงตรง) ของอัลลอฮฺ และประสงค์ที่จะทำให้เส้นทางดังกล่าวเกิดความเบี่ยงเบน (และไม่เที่ยงตรง เพื่อที่จะได้ไม่มีผู้ใดดำเนินตาม)” (ฮูด 11:19)

การดำเนินตามเส้นทางที่เบี่ยงเบนดังกล่าวนั้นแหละที่เป็นสาเหตุแห่งความแตกแยก

นั้นแหละคือสันดานของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ขอบสกัดกั้นเส้นทางที่เที่ยงตรงของอัลลอฮฺ พร้อมกับสร้างและนำเสนอเส้นทางที่เบี่ยงเบนแก่ประชาชาติอิสลาม นับตั้งแต่อดีตจวบจนถึงวันกิยามะฮฺ เพราะโดยปกติแล้ว ความพยายามในการสกัดกั้นเส้นทางที่เที่ยงตรงของอัลลอฮฺ)

﴿يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ จะไม่ประสบผลสำเร็จ หากไม่ได้รับการเกื้อหนุนจากบรรดาเส้นทางที่เบี่ยงเบนของพวกเขา ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ และเส้นทางที่เบี่ยงเบนเหล่านั้นแหละที่ถูกเข้าใจผิด - จากบรรดาผู้ที่ไม่ทราบข้อเท็จจริง- ว่าเป็นเส้นทางที่เที่ยงตรง อัลลอฮฺอะอูดั้ม

3. เป็นพี่น้องกันและปรองดองกัน

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาต่างเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อที่พวกเจ้าจะได้รับความเมตตา” (อัลหุญรอต 49:10)

การศรัทธาเป็นรากฐานของความเป็นพี่น้องกัน

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾

ความเป็นพี่น้องกันจะไม่ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์ ตราบใดที่มาตรการ การสร้างความปรองดองและความยำเกรงยังไม่เกิดเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในยามแก้ปัญหาความ ชัดแย้งและการทะเลาะวิวาท

﴿ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾

เมื่อได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ ก็จะได้รับเงื่อนไขสำหรับการเป็นประชาชาติเดียวกัน

﴿ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ ﴾

4. มุอ์มินต้องวะลาอ์ต่อกัน

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

ความว่า “และบรรดามุอ์มินชาย และหญิง บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ ช่วยเหลืออีกบางส่วน พวกเขาจะสั่งใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามจากการทำ ชั่ว ดำรงการละหมาด จ่ายซะกาต และภักดีต่ออัลลอฮ์และเราะสูลของ พระองค์ ชนเหล่านี้แหละที่อัลลอฮ์จะประทานความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง” (อัลเตาบะฮ์ 9:71)

การวะลาอ์ (ช่วยเหลือกัน) ในหมู่ชาวมุอ์มินผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ทั้งในระดับ ครอบครัว หรือระดับสังคม จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประชาชาติอิสลามในการมี บทบาทในฐานะประชาชาติที่ดีเลิศ

﴿ خَيْرٌ أُمَّةٍ ﴾

ซึ่งจะได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์อยู่ตลอดเวลา

5. ต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า

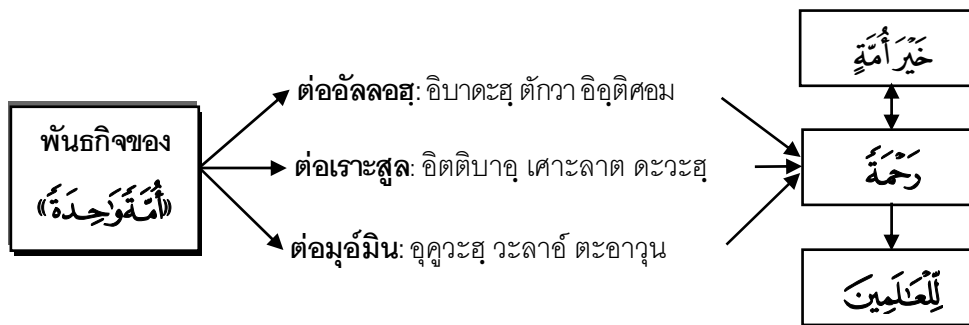
﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

ความว่า “และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่าช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นบาปและเป็นศัตรูกัน และพึงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺคือผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ” (อัลมาอิดะฮฺ 5:2)

ประชาชาติเดียวกันถูกสั่งให้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และความยำเกรง โดยอัลลอฮฺไม่ได้เจาะจงว่าฝ่ายที่เขาคะจะร่วมมือด้วยเป็นใคร เพื่อให้มีการเปิดกว้างในด้านการให้ความร่วมมือ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความร่วมมือกับชาวมุสลิมด้วยกัน หรือกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ตราบใดที่ภาระงานที่ร่วมมือกันนั้นไม่มีสิ่งผิดบาปและความเป็นศัตรูแฝงอยู่

สรุปคือ

การสูญสลายของ «أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ» “ประชาชาติเดียวกัน” ในฐานะประชาชาติที่ดีเลิศในการนำพามนุษยชาติ จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียของมนุษยชาติทั้งผอง
 สุดท้ายนี้ โปรดเปิดใจรับสัจธรรมบางประการจากคำตรัสของอัลลอฮฺต่อไปนี้

﴿وَمَنْ يَنْصِبِ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ - 1

ความว่า “และผู้ใดยึดมั่นคำสอนของอัลลอฮฺ (อัลกุรอานและสุนนะฮฺ) แท้จริงเขาได้รับทางนำสู่ทางอันเที่ยงตรงแล้ว” (อาลิอิมรอน 3:101)

﴿يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ - 2

ความว่า “พระองค์จะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (ตามกระบวนการที่พระองค์ได้กำหนดไว้) สู่อุโมงค์เมตตาของพระองค์ (ด้วยการให้ที่พำนักในสวนสวรรค์แก่เขา) ส่วนบรรดาผู้ชั่วร้าย พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา” (อัลอินซาน 76:31)

มาเถิด เรามาร่วมมือกันฟื้นฟูสัจธรรมของความเป็นประชาชาติเดียวกันในฐานะนโยบาย
การดำเนินชีวิตของเรา เพื่อให้บังเกิดประชาชาติที่ดีเลิศ ที่มีหน้าที่ในการเผยแพร่ความเมตตาแห่ง
อิสลามสู่ชาวโลกทั้งหลาย

أقول قولي هذا وأستغفر الله لي ولكم،
وأفوض أمري إلى الله إن الله بصير بالعباد.
وصلى الله على نبيينا محمد وعلى آله وصحبه وسلّم.
سبحان ربك ربّ العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين
والحمد لله ربّ العالمين